

[Erhard Jakobsen.]

forstå på nogle af valgtalerne, at det er det, der er meningen.

Man har tidligere sagt, og jeg har ikke benægtet det før nu, at centrum-demokraterne skulle være bange for et valg. Det kan man være ganske rolig for vi ikke er. Jeg er ked af den bemærkning, jeg kom med tidligere med de 1.000 kr.; jeg vidste ikke, det ville medføre en strøm af tilbud udefra om nu at støtte valgkampen. Det skal jeg ikke forsøge at forhindre, naturligvis, men det, jeg gerne vil sige, er, at det er ikke af den grund, vi ikke er bange for valg mere, men det er, fordi vi er ganske sikre på, at med det oplæg, et valg nu har fået, ved den optræden fra landets to store partier, så er vælgerne helt klar over, at det er ikke små partier, man skal undgå, men det er store partier, og det kan man jo gøre ved at gøre de store partier mindre og gøre de små partier større.

Gert Petersen (SF):

Jeg forstår, at de tider er forbi, da hr. Erhard Jakobsen og hr. Glistrup spiste marcipanbrød sammen. Nu ser det ud, som om der er helt anderledes toner imellem dem. Det synes jeg er ganske interessant, for hr. Erhard Jakobsen har jo tidligere været ikke alene marcipanbrødssammenspisere med hr. Glistrup, men han førte jo også en vældig reklamekampagne for hr. Glistrup, inden denne kom ind i folketinget. Og denne reklamekampagne faldt sammen med andre bestræbelser, hr. Erhard Jakobsen udfoldede, nemlig for at styrte den forrige regering og dermed forhindre — det var nemlig, hvad der skete — at der kom en skattereform, som ikke var baseret på momsforhøjelse, som hr. Erhard Jakobsen elsker, men må undvære i dette tilfælde, som ikke var baseret på asociale nedskæringer på det offentlige budget, men som var baseret på en skærpet kontrol med renteindtægter, en skærpet kontrol med store indtægter, med forretningsliv osv. Det var en skattereform, som vi kunne gå ind for, som socialistisk folkeparti kunne gå ind for, og som jeg forstod dengang at socialdemokratiet også kunne gå ind for. Vi havde netop søsat den. Kun 2 uger efter, midt i sit reklamefelttog for hr. Glistrup, tog hr. Erhard Jakobsen sig også tid til at vælte det daværende flertal, formodentlig i et for-

søg på at føre socialdemokratiet et helt andet sted hen.

Jeg har fulgt de sidste måneders udvikling — ofte med betænkelighed, skal jeg indrømme, for jeg synes jo nok, at den socialdemokratiske principielle accept af at basere en skattereform på en 5 pct.s momsforhøjelse, om hvilken vi ved, at den vil virke arbejdsløshedsskabende, var yderst betænkelig for at sige det mildt. Men det er da heldigvis endt sådan, at hr. Erhard Jakobsens store operation — den, han indledte i disse uger for et års tid siden — nu helt åbenbart er slået fejl. Hr. Erhard Jakobsen er endt dér, hvor han hele tiden har hørt hjemme, iblandt de borgerlige partier, og forsøget på at skabe en centrumsblok mellem nogle borgerlige partier og socialdemokratiet er slået fejl. Det synes jeg man må glæde sig over, og hr. Erhard Jakobsen må så tage det til efterretning.

I øvrigt mener jeg, at vi befinder os ved en korsvej. Regeringen har vandret fra den ene korsvej til den næste — vandret er måske så meget sagt, man har vaklet af sted. Det begyndte i februar, da man besluttede sig for det, som hr. Erhard Jakobsen lige har kaldt hr. Per Hækkerups geniale idé, nemlig at udskrive en tvangsopsparing på 1 mia kr. med den ene hånd og samtidig forære arbejdsgiverne omtrent 2 mia kr. med den anden hånd. Det forlig blev lavet til én side i salen med socialdemokratiet og småpartierne, som hr. Erhard Jakobsen siger. Næste gang, man kom til en korsvej, var, da man besluttede sig for en afgiftsforhøjelse på 3 mia kr., og denne afgiftsforhøjelse blev såmænd lavet sammen med hr. Glistrup. Jeg glæder mig til, når hr. Glistrup skal konfronteres med sine vælgere, med alle dem, der stemte ham ind for at få skattenedsættelser, som han havde stillet dem i udsigt, og så vælgerne vil spørge hr. Glistrup: hvad har du så bedrevet, hvad har du gjort ved skatterne og afgifterne i den tid, du sad i folketinget? Så må hr. Glistrup svare: ja, jeg har forøjet afgifterne med 3 mia kr. Det er det budskab, hr. Glistrup kan gå ud til vælgerne med. Det overrasker ikke os, men jeg vil næsten tro, at der vil være nogle af hr. Glistrups vælgere, som vil være lidt overraskede.

Den næste korsvej, det var boligforliget, og nu vaklede regeringen i den modsatte